

Advokaterne Bonnez & Ziebe

møderet for landsret

Ryesgade 29, 4., 8000 Århus C

tf.: 70 22 33 13

fax.: 87 30 33 00

kontortid: hverd. 10-12 og 14-16

email: post@bonnezziebe.dk

Statsadvokaten for København og Bornholm
Frederiksholms Kanal 16
1220 København K

Telefax: 33 30 73 49 og almindeligt brev

Vores sagsnummer:
5002054

Deres sagsnummer:

Dato:
15-05-2011

Vedrørende [redacted], cpr-nr. [redacted]

H A S T E R

På vegne af ovennævnte indgiver jeg hermed anmeldelse om muligt strafbart forhold begået af en polititjenestemand i forbindelse med anholdelse den 3. maj 2011.

Jeg har aflagt besøg hos min klient i Vestre Fængsel. Her fik jeg forevist store flænger fordelt over arme og ryg. Han oplyste, at flængerne er fra bid fra en politihund. Klienten fortæller nærmere, at han umiddelbart før anholdelsen lagde sig ned, da han så hunden komme efter sig. Han lå stille med spredte og spredte ben. Hunden begyndte at gø, men den rørte ham ikke, medens hunden var alene med ham. Da betjenten kom, tog betjenten fat i min klients venstre ærme og rystede med min klients arm, hvorpå hunden begyndte at skambide min klient adskillige steder på kroppen. Betjenten trak hunden til sig, men lod den igen komme hen til min klient, hvorpå min klient fik yderligere hundebid. Da kollegerne kom, trak han hunden til sig, og min klient blev ikke bidt yderligere.

Jeg skal bede om af hensyn til bevissikring, at min klient straks undersøges af en uvildig retsmedicinsk læge.

Min klient fortæller, at han en detentionslæge kiggede kortvarigt på ham, umiddelbart efter at han var indbragt på politistationen, og at "lægeundersøgelsen" blev overværet af den polititjenestemand, som har begået overgrebene mod min klient.

Det gøres gældende, at lægeundersøgelsen i sig selv udgør en krænkelse af EMRK artikel 3. Se Lopata mod Rusland afgjort den 13. juli 2010 under sagsnummer 72250/01. Her udtalte Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD) i præmis 114, at der ikke bør være politipersonale og andre myndighedspersoner ("police officers and other government

Advokaterne Bonnez & Ziebe

møderet for landsret

Byesgade 29, 4., 8000 Århus C

tlf.: 70 22 33 13

fax.: 87 30 33 00

kontortid: hverd. 10-12 og 14-16

email: post@bonnezziebe.dk

officials") til stede i konsultationsværelset, når en læge skal undersøge en person, der påstår sig udsat for vold fra myndighedspersoner.

Jeg skal endvidere henlede opmærksomheden på, at det ved Den europæiske Menneskerettighedsdomstol nu er fast praksis, at en medlemsstat dømmes for at have krænket EMRK art. 3 i tilfælde, hvor en person kommer til skade, medens denne er i kontakt med politiet, medmindre medlemsstaten sandsynliggør, at skaderne ikke skyldes en konventionsstridig adfærd fra de involverede polititjenestemænds side. Til støtte herfor kan der henvises for eksempel til EMD's afgørelse i BEKOS AND KOUTROPOULOS v. GREECE, applikationsnummer 15250/02, afgjort den 13. december 2005. I afgørelsens §§ 46 og 47 er praksis vedrørende omvendt bevisbyrde beskrevet således:

46. In assessing evidence, the Court has generally applied the standard of proof "beyond reasonable doubt" (see Ireland v. the United Kingdom, judgment of 18 January 1978, Series A no. 25, pp. 64-65, § 161). However, such proof may follow from the coexistence of sufficiently strong, clear and concordant inferences or of similar unrebutted presumptions of fact. Where the events in issue lie wholly, or in large part, within the exclusive knowledge of the authorities, as in the case of persons within their control in custody, strong presumptions of fact will arise in respect of injuries occurring during such detention. Indeed, the burden of proof may be regarded as resting on the authorities to provide a satisfactory and convincing explanation (see Salman v. Turkey [GC], no. 21986/93, § 100, ECHR 2000-VII).

47. In the instant case the applicants complained that during their arrest and subsequent detention they were subjected to acts of police brutality. Admittedly, on the day of their release from police custody, the applicants bore injuries. According to the Court's case-law, "where an individual is taken into police custody in good health but is found to be injured at the time of release, it is incumbent on the State to provide a plausible explanation as to the causing of the injury, failing which a clear issue arises under Article 3 of the Convention" (Aksoy v. Turkey, judgment of 18 December 1996, Reports 1996-VI, p. 2278, § 61).

Ovennævnte bevisregel medfører efter praksis, at det ofte vil være vanskeligt for medlemsstaten at løfte sin bevisbyrde, hvis ikke vidner uden tilknytning til politiet bekræfter polititjenestemændenes version af, hvad der er hændt.

Endelig skal jeg bede om at få oplyst, om der tidligere har været klaget over hårdhændet optræden fra den eller de implicerede polititjenestemænd. Jeg henleder opmærksomheden på, at Den europæiske Menneskerettighedsdomstol i flere afgørelser, blandt andet i Rivas mod Frankrig (dom af 1. april 2004, §§ 36-42), har påpeget, at det i sager om politivold er relevant for bevisbedømmelsen, om den pågældende tidligere har været anklaget for hårdhændet optræden mod borgere.

Med venlig hilsen

Claus Bonnez
advokat

Advokat Claus Bonneze
Ryesgade 29, 4.
8000 Århus C

Ved skrivelse af 15. maj 2011 har De på vegne af [REDACTED] indgivet anmeldelse til Statsadvokaten om muligt strafbart forhold begået af polititjenestemand i forbindelse med anholdelsen af Deres klient den 3. maj 2011.

Statsadvokaten har i brev af 16. maj 2011 opgjort Deres klage i tre punkter og vurderet, at punkt 3:

- at polititjenestemanden overværede en detentionslæges undersøgelse af Deres klient, hvilket efter Deres opfattelse udgør en krænkelse af EMRK artikel 3,

skal behandles som en klage over politiets dispositioner, og derfor besvares af Københavns Politi.

Jeg har til brug for min besvarelse indhentet sagens akter og en udtalelse fra Station Amagers vagtleder på tidspunktet for Deres klients anholdelse.

Deres klient blev anholdt den 3. maj 2011 kl. 03.58. Efter transport til Station Amager blev han kl. 04.20 fremstillet for vagthavende. Vagthavende tilkaldte en læge kl. 04.25 og lægeundersøgelsen fandt sted kl. 05.15 – 05.25. Undersøgelsen blev overværet af den polititjenestemand, der havde foretaget anholdelsen, og hvis hund havde bidt Deres klient. Deres klient fremkom ikke med oplysninger om, at han anså sig for udsat for strafbar vold begået af polititjenestemændene eller –hundene i forbindelse med anholdelsen.

Lægen, der tilså Deres klient i venterummet på Station Amager, var som anført tilkaldt af Københavns Politi. Lægetilsynet betales af Københavns Politi. Da lægen således er i en form for ansættelsesforhold til politiet, anvendes en sådan læge ikke til undersøgelser, der fordrer uvildighed.

Formålet med de tilsyn, der udføres af de af Københavns Politis tilkaldte og honorerede læger, er at konkludere om den anholdte/frihedsberøvede person kan forblive i politiets varetægt, og om personen skal på

skadestuen eller modtage anden lægebehandling. Der er tale om en begrænset undersøgelse, hvor lægen alene indhenter de nødvendige oplysninger til sin konklusion herom. Der finder normalt ingen behandling sted, og der foretages ikke en grundigere undersøgelse, der kan tjene til udfærdigelse af eksempelvis en politiattest. Skal der ske behandling eller skal en grundigere undersøgelse finde sted akut, benyttes skadestuelæge eller vagtlæge.

Ved tilsynet ledsages lægen af politipersonale udpeget af vagtlederen. Der er ingen formregler for gennemførelsen af tilsynet. Lægen kan anmode om at være alene med den anholdte, hvis han finder det sikkert og formålstjenligt for gennemførelsen af tilsynet. Hvis politiet er enige i, at dette er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, sker undersøgelsen i så fald uden politiets tilstedeværelse.

Det fremgår af Rigspolitichefens kundgørelse om politiets brug af politihund til magtanvendelse, at der skal ske indberetning om anvendelsen. Har anvendelsen medført skader, skal dette fremgå af indberetningen.

Polititjenestemanden, der anholdt Deres klient, var således forpligtet til at undersøge om hans tjenestehund havde påført Deres klient skade. Dette skete samtidig med lægens tilsyn. Lægen har således i erklæringen anført, at der sås *"lange rifter over venstre side af ryggen og venstre arm. Umiddelbart ingen dybere sår. Ingen suturkrævende sår. Anbefales grundig sæbevask og eventuelt forebyggende penicillin indenfor de næste timer – enten ved egen læge eller arrestlæge."* Polititjenestemanden optog fotos af skaderne, som han vedlagde sin indberetning. Disse fotos og indberetningen indgår nu i sagen om muligt strafbart forhold begået af polititjenestemanden.

Jeg finder ikke anledning til at kritisere, at lægetilsynet af Deres klient blev overværet af politipersonale, og jeg finder ikke, at der er tale om en overtrædelse af Menneskerettighedskonventionens artikel 3, der indeholder et forbud mod tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf.

De har anført, at det i en afgørelse fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (sagsnr. 72250 Lopota mod Rusland) er anført, at der ikke bør være politipersonale og andre myndighedspersoner til stede i konsultationsværelset, når en læge skal undersøge en person, der påstår sig udsat for vold fra myndighedspersoner.

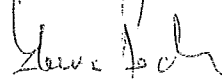
Jeg har i min afgørelse lagt vægt på, at lægetilsynet blev foranstaltet af politiet og foretaget med det formål at afgøre, om Deres klient havde behov for lægebehandling, og om han kunne forblive i politiets vare-

tægt. Der var således ikke tale om en egentlig behandling, men et tilsyn. Deres klient havde endvidere ikke på det tidspunkt, hvor undersøgelsen/tilsynet fandt sted, gjort gældende, at han anså sig for udsat for strafbar vold fra politiet i forbindelse med anholdelsen. Der var derfor efter min opfattelse ikke tale om en lægeundersøgelse, der kan sammenlignes med den undersøgelse, der er nævnt i den pågældende afgørelse fra Menneskerettighedsdomstolen. Som anført ville en undersøgelse, der nærmere skulle dokumentere skaderne, f. eks. ved udfærdigelse af en politiattest, ske ved egen læge, skadestue eller arrestlæge. I så fald ville politiet ikke overvære undersøgelsen.

Jeg finder heller ikke grund til at kritisere, at den politimand, der overværede undersøgelsen, var identisk med den polititjenestemand, hvis hund havde bidt Deres klient. Jeg har herved lagt vægt på, at det påhvilede den pågældende til brug for sin indberetning om brug af politihund at oplyse, om Deres klient havde pådraget sig skader. Jeg finder det derfor naturligt, at han overværede lægens tilsyn.

De kan klage over denne afgørelse til Statsadvokaten for København og Bornholm, Jens Kofoeds Gade 1, 1268 København K. Klagefristen er 4 uger fra modtagelsen af denne afgørelse.

Med venlig hilsen

Klaus Pedersen

Politiassessor

5002054

STATSADVOKATEN

Advokat Claus Bonneze
Ryesgade 29, 4.
8000 Århus C

DATO 13. december 2011

JOURNAL NR

SA1-2011-42-0323

BEDES ANFØRT VED SVARSARBEJDE

SAGSBEHANDLER: PBG

STATSADVOKATEN FOR KØ-
BENHAVN OG BORNHOLM

JENS KOFODS GADE 1 3. TH
1268 KØBENHAVN K

TELEFON 33 30 73 00

FAX 33 30 73 49

Vedr. Deres j.nr. 5002054 – [REDACTED]

Ved afgørelse af 21. juni 2011 meddelte Københavns Politi Dem, at man ikke fandt grundlag for kritik af politiets dispositioner i forbindelse med et lægetilsyn af Deres ovennævnte klient den 3. maj 2011.

Ved brev af 22. juni 2011 har De på vegne af Deres klient klaget over afgørelsen. De har anført, at der klages over afgørelsen i sin helhed.

Jeg har modtaget kopi af afgørelsen fra Københavns Politi. Sagen har her ved embedet været behandlet sammen med Deres anmeldelse imod politiassistent Jacob Syndberg i anledning af, at Deres klient blev bidt af en politihund. Jeg har d.d. truffet særskilt afgørelse i den sag.

I den anledning kan jeg meddele, at jeg er enig med Københavns Politi i afgørelsen med den begrundelse, der er anført i afgørelsen.

Min afgørelse er endelig og kan ikke påklages, jf. retsplejelovens § 101, stk. 2, 2. pkt.

På statsadvokatens vegne

Poul Borg Gadegaard
statsadvokatassessor